

der ogsaa er aandelig Forskjel mellem Mand og Kvinde, at der kan være adskilligt, hvortil det ene Kjøen i Gjennemsnit egner sig bedre end det andet, men at de alle skal faa Lov til at bruges til alt, hvad de egne sig til, og staa ved Siden af hinanden baade i Familielivet og i det offentlige Liv, i Forhold til, hvad Plads de har Kald til at indtage, det tror jeg er Ret. Det synes mig er Menneskeret for begge Parter, og jeg holder paa det, fordi jeg overhovedet holder paa det menneskelige. Og naar man saa vil sige, at det ikke er den menneskelige eller den bedste menneskelige Betragtning af Kvindesagen, som jeg her skulde tale om, det er den kristelige, saa svarer jeg dertil, at vi som tro, at Mennesket er skabt i Guds Billede, og at Vorherre er kommen til Verden for at frelse Menneskelivet, netop alt det menneskelige, vi kan ikke være i Tvivl om, at den bedste menneskelige Betragtning af et saadant Spørgsmaal er netop den kristelige. Se derfor er jeg kommen til min ad menneskelig Vej og kan saa ikke tvivle paa, at den er i bedste Overensstemmelse med sand Kristendom og hænger paa det nøjeste sammen dermed, og hvis man for Ex. kunde vise mig eller bevise mig, at der var noget Skriftsted, som ikke agtede Menneskerettighederne, ikke holdt paa dem, saaledes som jeg efter min Samvittighed maa holde paa dem, kunde jeg ikke bruge dette Skriftsted i min Kristendom, før jeg fik en anden Forstaaelse deraf. Jeg stiller mig i saa Henseende ganske, som vi véd, at Dickens stillede sig, da han paa sin første Rejse til Nordamerika traf paa en Mand fra Sydstaterne, som holdt paa Negerslaveriet og støttede det paa den hellige Skrift. Denne Bevisførelse anfægtede ikke Dickens i mindste Maade, og da Manden saa udbød: Tror De da ikke paa Biblen? svarede han blot: jo jeg gjør, men hvis De kan bevise mig, at Biblen holder paa Negerslaveriet, tror jeg ikke paa den. Saaledes staar jeg ogsaa. Hvis der var et enkelt Sted i den hellige Skrift, som stred imod, hvad jeg er sikker paa, som det rette menneskelige, vilde jeg ganske vist ikke af den Grund forkaste hele Skriften, som ikke er skreven paa én Gang og har meget forskellige Forfattere, saa vilde jeg sige: det Sted forstaår jeg ikke, det kan jeg ikke indlade mig med, før det kommer til at staa anderledes for mig. Der er altfor meget i de hellige Skrifter, som jeg er sikker paa, som er mig helligt og uundværligt, til at jeg